

تدارکات جنگی امریکا برای مداخله نظامی علیه جمهوری اسلامی ایران همچنان ادامه دارد

دوره هفتم، سال دوم، شماره ۲۲۳
دوشنبه ۲۹ دی ۱۳۵۹، مطابق با
۱۲ ربیع الاول ۱۴۰۱، بها: ۱۵ ریال

الکساندر هیگ وزیر امور خارجه جدید کاخ سفید، در جریان بررسی مسئله انتساب خود به این مقام، در جلسه کمیسیون امور خارجه مجلس سنای امریکا، اظهار داشت: «ایالات متحده آمریکا باید حضور نظامی خود در منطقه خلیج فارس را افزایش دهد».

وی گفت: «امریکا باید آمادگی داشته باشد که حتی به تنهایی بدون شرکت متحدین خود عمل کند و دسترسی به منابع نفت در خلیج فارس را، که برای امریکا اهمیت حیاتی دارد، تأمین کند».

این اظهارات وزیر امور خارجه جدید امریکا تأیید و پیروی از همان سیاستی است که در سال

۱۹۷۸، از جانب کارتر رئیس-جمهور ایالات متحده امریکا، به عنوان «دکترین کارتر» مطرح گردید.

محتوای «دکترین کارتر» عبارت از آنستکه: ایالات متحده امریکا مناطق وسیعی در قاره های مختلف جهان را، که دارای منابع مواد خام، یوریزه منابع نفت هستند، «حریم منافع حیاتی» امریکا اعلام کرده و رسالت دفاع از این مناطق و تأمین دستیابی برای امریکا به این منابع را به خود تخصیص میدهد و مداخله نظامی در این مناطق را برای تأمین چنین دستیابی از وظایف خود میداند.

البته در تاریخ سیاست خارجی امپریالیسم امریکا از اینگونه «دکترین ها»، مانند «دکترین مونرو»، «دکترین آیزنهاور» و «دکترین نیکسون»، که نشانه های روشن داعیه گستاخانه و

تلاشهای مذبحخانه امپریالیسم امریکا برای استقرار سلطه جهانی و ایفای نقش ژاندارمی در جهان است، بی سابقه نیست و سرافراز است. همه آنها نیز بر همه معلوم است. اما این اظهارات وزیر امور خارجه جدید امریکا در مقطع دیگری، یعنی بر زمینه تدارکات جنگی گسترده امریکا در خلیج فارس و اقیانوس هند، و توطئه ها و طرحهای مداخله نظامی مستقیم آن علیه انقلاب و جمهوری اسلامی ایران، بیشتر جلب توجه میکند. اظهارات هیگ مویده این واقعیت است که خطر مداخله نظامی و حمله مسلحانه امریکا علیه جمهوری اسلامی ایران همچنان باقیست و برای اجرای چنین مداخله ای، همه جانبه و در مقیاس وسیعی تدارک دیده میشود. نظری به اقدامات و فعالیت های نظامی اخیر ایالات متحده امریکا در

ضرورت تضمین قانونی آزادی فعالیت احزاب و سازمانها و گروههای سیاسی وفادار به انقلاب

فقیه عالیقدر آیت الله منتظری، ضمن يك مصاحبه اختصاصی با روزنامه اطلاعات (۵۹۱۰۲۵)، در پاسخ به بقیه در صفحه ۲

پیام تسلیت

حزب توده ایران - سازمان ایالتی خوزستان - به مناسبت شهادت بیش از ۶۰ تن از پاسداران انقلاب اسلامی ایران

حماسه غرور آفرین مردم انقلابی ایران، همبستگی عظیم تاریخی آنان، دلآویزیهای نیروهای مسلح، بسیج مردمی و سپاه پاسداران انقلاب و پایداری قبرمانانه شهرهای پرافتخار خطوط مقدم جبهه - خوتین شهر، آبادان، اهواز، دزفول، سوسنگرد، هویزه - تهاجم نظامی دارودسته تبهکار صدام را با شکست مواجه ساخته است.

بقیه در صفحه ۷

جنگ میان رزمندگان انقلاب و تجاوزگران صدامی در جبهه های دزفول، اهواز، آبادان، شوش و دهلران ادامه دارد

سند مشترک ارتش جمهوری اسلامی ایران، طی اطلاعیه شماره ۳۷۷ خود، عملیات رزمندگان انقلاب را طی روزهای ۲۶ و ۲۷ دیماه، چنین اعلام کرد:

۱- بر اثر اجرای آتش نیروهای مسلح جمهوری اسلامی ایران بر مواضع دشمن در منطقه اهواز یک دستگاه تانک، یک دستگاه نفربر زرهی و ۲ دستگاه خودرو دشمن منهدم شد و حدود ۱۰ نفر از افراد ارتش عراق به

هلاکت رسیدند.

۲- روز گذشته قسمتی از شهر قهرمان دزفول زیر آتش توپخانه ارتش کفر قرار گرفت و چند خانه مسکونی ویران شد. در پاسخ این حمله ناجوانمردانه، دلاوران ما با آتش خود یک دستگاه تانک و یک عراده توپ دشمن را نابود و حدود ۲۰ نفر از ارتشیان صدام مزدور را هلاک کردند.

۳- جانبازان ارتش اسلام با

رقای توده های در اردبیل آزاد شدند

رفقا فروغ الدین ابراهیمی و روح اله نظیری، که چندی پیش، بدون دلیل، در اردبیل بازداشت شده بودند، آزاد شدند. ماضن ابراز خوشحالی از آزادی این رفقا، امیدواریم که مقامات مسئول با اتخاذ تدابیر جدی از وقوع حوادثی از این قبیل، که مسلمانان را سود انقلاب نیست، جلوگیری کنند.

خطری که از درون انقلاب را تهدید می کند

دوم آنکه: آیا بازداشت حمید جرایدی و محاکمه او می تواند این اطمینان را پدید آورد که حمید جرایدی های دیگری در مقامات دولتی و غیر دولتی انقلاب رخنه نکرده اند و هم اکنون به

محاکمه حمید جرایدی، جاسوس آمریکایی، که در دوران پس از پیروزی انقلاب توانسته است، بر صندلی معاونت وزارت اقتصاد و دارائی تکیه زند، به پایان رسید. جریان محاکمه او، که در روزنامه ها انتشار یافت، بروشنی نشان داد که این جاسوس سرسپرده امپریالیسم امریکا چگونه به مین انقلابی خوددست کرده و اطلاعاتی را، که به علت منصب حساس دولتی خویش به دست می آورده، در ازماء دریافت دستمزد، به جاسوسان مسیاء تحویل میداده است، تا آن فرومایگان از این اطلاعات برای تدوین نقشه های شوم خود علیه انقلاب ایران بهره برداری کنند. در اینجا دو مسئله جدی و اساسی وجود دارد:

مناسبات ما با سایر کشورها بر چه پایه باید استوار باشد؟

صفحه ۶

چرا حقایق را واژگونه جلوه می دهند؟

آیت الله طالقانی:

«در منزل آیت الله بهبهانی که از علماء درباری بود، تنی چند از نویسندگان هم نشسته بودند که به آنها محروم می گفتند. در منزل ایشان (آیت الله بهبهانی) عده ای دیگر هم نشسته بودند. زمان قبل از ۲۸ مرداد بود. نویسندگان با جوهر قرمز به امضای جمعی حزب توده ایران، برای علماء و ائمه جماعت سراسر ایران با پست نامه نوشتند که محتوی آن این بود که «ما بزودی شما را با شالهای سرتان بالای تیرهای چراغ برق به دار خواهیم زد. امضاء حزب توده». آنها آن مطالب را از منزل آقای بهبهانی می نوشتند و می فرستادند».

(بخش اول از فصل سوم کتاب «طالقانی و تاریخ»)

مهندس عزت الله سحابی:

«حزب توده... مذهبا مورد اهانت قرار میداد».

(اطلاعات، ویژه نامه به مناسبت شهادت نواب صفوی، مصاحبه با مهندس سحابی، ۲۷ دیماه ۵۹)

بقیه در صفحه ۷

در مقابله با تهاجم امپریالیسم امریکا، خلق السالوادور قهر مانانده می رزمند

گزارش های رسیده از السالوادور حاکی از آنست که مردم این کشور تهاجمی همه جانبه را، برهبری «جبهه آزادی بخش ملی - فارابوندمارتی»، برای سرنگونی رژیم وابسته و جنایتکار السالوادور آغاز کرده اند.

خوتنی کنونی السالوادور، که در ۲۳ مهر ماه ۱۳۵۸ جانشین ژنرال دیکتاتور، کارلوس هومبرتو رومرو، شد، برغم لیبرال نامی های نخستین، در واقع، تأمین ادامه سیادت چپاولگرانه ایالات

بقیه در صفحه ۲

برای مبارزه با امپریالیسم امریکا، دشمن اصلی مردم ایران، متحد شویم!

ضرورت تضمین...

بقیه از صفحه ۱

پرستی مبنی بر «حدود آزادی احزاب و گروهها» گفت:

«اگر بشوایند تبلیغات علیه اسلام کنند، درست نیست آزاد باشند، ولی اگر نمیخواهند علیه اسلام تبلیغات کنند، انسان نباید به آنها کار داشته باشد و اصلاً بطور کلی من عقیده ام اینستکه گروهها را سر به سر نباید گذاشت. نیش زدن و زوری که آنها را تحریک کنیم و شعار علیه آنها دادن (درست نیست)... بنابراین برخورد ما با گروهها بایستی خصمانه و با جنگ و ستیز باشد... ویرش و برخوردش... با آنها درست نیست، کار باید، کار انقلابی باشد».

این بیان درست آیت الله منتظری درباره آزادی احزاب و سازمانها و گروههای سیاسی وفادار به انقلاب بویژه در روزهایی که «لایحه احزاب و گروهها» در مجلس شورای اسلامی مطرح است، اهمیت ویژه ای کسب میکند.

قانون اساسی جمهوری اسلامی ایران آزادی فعالیت احزاب و سازمانها و گروههای سیاسی وفادار به انقلاب را تضمین کرده است. اما متأسفانه در دو سال پس از انقلاب، برخی گروهکهای خودرو و یا «اشخاص متفرقه»، قانون

اساسی را نادیده گرفته و به ابتکار خود، با چوب و چماق و دشنه و چاقو به دفتر این یا آن حزب، این یا آن سازمان و گروه سیاسی حمله برده، به تخریب ساختمان و غارت اموال و اشغال محل اقدام کرده اند، بی آنکه در برابر هیچ مرجع قانونی پاسخگویی اعمال خلاف خود باشند. نمونه آن اشغال دبیرخانه کمیته مرکزی حزب توده ایران در تهران و برخی شهرستانهاست که از سوی «اشخاص متفرقه!» انجام شد و علیرغم تقیب این عمل از جانب مقامات درجه اول جمهوری اسلامی ایران، از جمله رئیس جمهوری، نخست وزیر، رئیس مجلس شورای اسلامی، نخست وزیر، رئیس دیوانعالی کشور، دادستان کل کشور، امام جمعه تهران و ... و علیرغم مراجعات و دوندگیهای چندین ماهه، هنوز خانه حزب توده ایران در تهران و برخی از شهرها به ما مسترد نگشته است.

آری، این حرف درستی است که نباید با احزاب و سازمانها و گروههای سیاسی وفادار به انقلاب برخورد خصمانه و سرچنگ و ستیز داشت. انقلاب ایران که یکی از وجوه اساسی آن، تأمین آزادی و دموکراسی است، بهر حزب و سازمان و گروه سیاسی وفادار به انقلاب، حق میدهد که در چارچوب معتقدات سیاسی خود و موازین قانونی کشور فعالیت کند. حال اگر قرار باشد که

این وجه مهم از انقلاب ایران هر روز وسیله این یا آن گروهک چاقوکار، یا بوسیله «اشخاص متفرقه!» نادیده گرفته شود و به صرف تشخیص ناقص عقل نارسا و بدتر از آن، تحریک دشمنان انقلاب، کسانی به مراکز احزاب و سازمانها و گروهها حمله برند و مسئله آزادی فعالیت سیاسی را خدشه دار نمایند، میتوان با اطمینان گفت که چنین افراد و چنین گروههایی، آگاهانه یا ناآگاهانه، در خدمت دشمنان انقلاب هستند و خواسته یا ناخواسته، جو هرچ و مرج و آشوب و اغتشاش ایجاد میکنند و مانع از آن میشوند که انقلاب در پناه آرامش ناشی از اجرای موازین قانونی، به کار نوسازی جامعه پردازد.

بدیهی است که آزادی فعالیت برای احزاب و سازمانها و گروههای سیاسی به آن معنا نیست که هر گروهک ضدانقلابی اجازه داشته باشد که برای جلوگیری از تثبیت و تحکیم و گسترش انقلاب به فعالیت مخرب خود ادامه دهد و متوقع آن باشد که قانون مانع از فعالیت آن نشود، ولی تازه در چنین موارد و درباره چنین گروهها نیز قانون باید عمل کند و نه «اشخاص متفرقه»، زیرا در صورت دوم، کشور به هر چه مرج و بی نظمی خواهد کشید و رودر روئیا آنکه فزونی خواهد یافت و سرانجام آنکه سود میرد، باز ضد انقلاب است.

در جمهوری اسلامی ایران احزاب و سازمانها و گروههای سیاسی که به انقلاب و نظام جمهوری اسلامی ایران وفادارند و قانون اساسی جمهوری اسلامی را پذیرفته اند، میتوانند و باید در کنار هم فعالیت کنند و در مبارزه علیه امپریالیسم و ارتجاع جهانی، بسرگردگی آمریکا - دشمن اصلی - و نوسازی میهن انقلابی در یک راستا و هماهنگ اقدام نمایند. تنها در چنین صورتی است که هم راه بر انحصارطلبیها بسته خواهد شد و هم پیروزی بر دشمن اصلی و شالوده ریزی و نوسازی جامعه ای که محرومان و مستضعفان در آن حاکم بر سرنوشت خویش باشند، تسهیل خواهد گردید.

ناباید به هیچ گروه و هیچ مقامی اجازه داد که قانون را نادیده بگیرد و سلیقه ها و خوش آمدن ها و بد آمدن های خویش را بر جامعه حاکم سازد. نباید هیچ گروهی و هیچ مقامی حق داشته باشد که اختلاف در مواضع سیاسی و ایدئولوژیکی را به چماقی تبدیل کند و بر سر دیگران بکوبد. نباید هیچ گروه و هیچ مقامی اجازه داد که اختلاف در «مکتب» را وسیله سرکوب سایرین قرار دهد.

در میهن انقلابی ما، مکتب گوناگون و ایدئولوژیهای گوناگون، بشرط آنکه

وفادار به انقلاب و جمهوری اسلامی ایران باشند، میتوانند بنحوسالمت آمیز در کنار یکدیگر بسر برند و برای اهداف عمده انقلاب، که اهداف اسلام راستین انقلابی نیز هست - دوش بدوش هم مبارزه کنند. در جامعه کنونی ایران مبارزه علیه امپریالیسم، بسرگردگی آمریکا و مبارزه در راه اهداف مردمی انقلاب، یعنی تأمین آزادیها و حقوق دمکراتیک زحمتکشان، اهداف عمده اند و تمام احزاب و سازمانهایی که برای تحقق این دو هدف عمده کوشا هستند، باید فعالیت قانونی شان تضمین گردد.

مصلحت انقلاب حکم میکند که نه یک دست، بلکه همه دستهای حمایتگر، انقلاب را در پناه خود بگیرند؛ نه یک حزب و گروه سیاسی، بلکه همه احزاب و گروههای سیاسی که وفادار به انقلاب اند، تمام استعدادهای و خلاقیت خود را برای رساندن انقلاب بسر منزل مقصود بکار اندازند. با تضمین قانونی آزادی فعالیت احزاب، سازمانها و گروههای سیاسی وفادار به انقلاب و جمهوری اسلامی ایران و احترام از «بسر خوردن خصمانه» و «جنگ و ستیز» باید امکان داد که در راه پیشبرد انقلاب، همه استعدادها شکوفان و همه دستها امکان عمل یابند. انقلاب چنین میخواهد.

تدارکات جنگی...

بقیه از صفحه ۱

منطقه خلیج فارس و اظهارات مقامات رسمی آمریکا، که با تهدیدهای آشکار و صریح آنان علیه ایران همراه است، واقعیت چنین خطری را آشکارتر میسازد. طبق گزارش خبرگزاری «آسوشیئیدپرس»، فرانکس، سخنگوی رسمی و مشاور ریگان، رئیس جمهور منتخب آمریکا، اظهار داشت:

«ریگان بلافاصله پس از اشغال مقام ریاست جمهوری باید به ایران اولتیماتوم بدهد و از ایران بخواهد که گروهگانها را در ظرف پنج روز آزاد کند، در غیر این صورت ما پس از بحث و مذاکره در کنگره به ایران اعلان جنگ میدهم».

در همین اظهارات برنامه مرحله به مرحله بمباران منابع و مناطق مختلف ایران و سرانجام هجوم نیروهای مسلح آمریکا به ایران تشریح شده است.

به موازات اینگونه اظهارات تهدیدآمیز مقامات رسمی، رسانه های گروهی آمریکا با تبلیغات گسترده افکار عمومی، مردم آمریکا را برای جنگ علیه ایران آماده میکنند.

دوشنبه ۱۶ دیماه ۵۹، شبکه های تلویزیونی آمریکا فیلمی از تمرینهای واحدهای نظامی آمریکا، که با استفاده از جنگ افزارها و وسائل مختلف و تکنیک جنگی در شرایط صحرائی ایسالات آریزونا، کلرادو، نیومکزیکو، نوادا و کالیفرنیا - یعنی نزدیک به شرایط ایران - انجام می گیرد، به نمایش گذاردند. در این فیلم شیوه های گوناگون عبور از مرز ایران و پیاده کردن نیرو با هلیکوپترهای سنگین در سواحل مکزیکو، که شباهت زیادی به سواحل خلیج فارس دارد، نشان داده شد.

از چند ماه پیش واحدهایی از نیروهای مسلح آمریکا به مصر انتقال داده شده، که مشغول آموزشهای رزمی برای پیاده شدن در سواحل ایران هستند. طبق

انتقال نیروهای نظامی به جبهه های جنگ با عراق تصعیف شده اند...

گزارش روزنامه «شرق الوسط»، چاپ عربستان سعودی، در روزهای اخیر بر تعداد سربازان آمریکائی در مصر افزوده شده است. در این گزارش آمده است که وزارت دفاع آمریکا نیروهای آمریکائی را، که برای عملیات جنگی علیه ایران تعیین شده اند، در شرایط فوق العاده محرمانه در خاک مصر آماده میکند. در میدانهای تیراگان - های نظامی مصر متجاوز از دو هزار سرباز و افسر آمریکائی مشغول تمرینهای تیراندازی هستند.

طبق اخباری که اخیراً در مطبوعات آمریکا انتشار یافت، تیب هتم تنگداران دریائی آمریکا، که پس از شکست آمریکا در ویتنام منحل شده بود، از نو تشکیل شده است. افراد این تیب که مرکب از ۱۲ هزار افسر و درجه دار و سرباز است، اکنون در مناطق مشابه با منطقه خلیج فارس، در آمریکا آموزش جنگی می بینند. علاوه بر این، اخیراً سه ناو جنگی آمریکائی که ۱۸۰۰ افسر و سرباز سرتشین دارند، از دریای جنوب چین رهسپار اقیانوس هند شده اند، تا به ناوگروه های آمریکائی در این منطقه بپیوندند. در حال حاضر ۳۴ فروند ناو جنگی در آبهای خلیج فارس و آبهای مجاور آن استقرار یافته اند. برابری گزارش دیگری، هفت ناو جنگی از «رده احتیاط خط مقدم»، که ماموریت دارند یگانهای تنگداران دریائی آمریکا را از لحاظ اسلحه و مهمات و دیگر وسایل جنگی در طول چند هفته تأمین کنند، در اقیانوس هند مستقر شده اند.

از سوی دیگر، مطبوعات آمریکا از روی طرحهای گوناگون مداخله نظامی آمریکا علیه ایران پرده بر میدارند. روزنامه «نیویورک تایمز» در این باره می نویسد:

«پنتاگون در نظر دارد به تهران و اصفهان ضربه هوائی بزند، زیرا یگانهای نظامی مستقر در منطقه این دو شهر به علت امریت مبرم و حیاتی»

در مقابله با تهاجم امپریالیسم آمریکا، خلق السالوادور...

بقیه از صفحه ۱

متحد آمریکا را بعهده داشت. در پیش از یکسالگی که از فرمانروایی این خونتای وابسته و خونخوار میگذرد، رژیم نامبرده ره آوردی جز فلاکت و اختناق بیسابقه برای مردم السالوادور نداشته است. از اینروست که خلق السالوادور، متحد و رزمجو، اینک با خاسته است تا بساط ستم و جنایت خونتای برچیند و خویشتن را برای همیشه از دارو دسته فرمانروا و وابسته به امپریالیسم آمریکا نجات بخشد.

دولت ایالات متحده آمریکا نیز که موجودیت خونتای سرسپرده و چشم انداز غارتگری خود را در خطر می بیند، مانند همه جا و همه وقت، که خلعتی «یاری» مقابله با سلطه شوم امپریالیسم آمریکا و توکرائش را نشان دهد، به راهمه افتاده است و سیل تسلیحات و کارشناسان خود را به السالوادور تشدید کرده است.

«کمک» های «پنتاگون» به خونتای السالوادور چیز جدیدی نیست. آمریکا مدتهاست که نه تنها میلیونها دلار به رژیم دیکتاتوری اعتبار و اسلحه میدهد، بلکه صدها کارشناس نظامی و دهها جاسوس «سیا» را به السالوادور گسیل میداشته است، که در «پیکرد شورشیان» شرکت مستقیم داشته اند. آنچه «تازه» است، ابعادی است که این «کمک» های شتاب زده و پیوسته در روزهای پیش بخود گرفته است و از احتمال ماجراجویی دیگر در این کشور آمریکای مرکزی سخن میگوید. تنها در روزهای اخیر دهها کارشناس نظامی آمریکا وارد السالوادور شده اند، تا جنایات هولناک رژیم را علیه خلق رهبری کنند. از جمله این جنایات، بمبهای ناپالم و سلاحهای شیمیایی است، که در مناطق آزاد شده، علیه مردم بکار میرود.

بگزارشی دیگر، تنگداران دریائی آمریکا در پورتوریکو اینک به تمرین عملیات مداخله مسلحانه مشغولند. اکنون ناوگروه دریائی آمریکا، مرکب از ۸ ناو جنگی در امتداد سواحل السالوادور گشت میزند و یگانهای تنگداران دریائی آمریکا در این منطقه به حالت آماده باش درآمده اند.

رسانه های گروهی ایالات متحده به پرده از آن سخن میگویند که دولت آمریکا قصد دارد، برای نخستین بار پس از جنگ ویتنام، از نیروهای مسلح آمریکا در السالوادور استفاده کند. چند روز پیش، کارلوس قورس، یکی از فرماندهان «رهبری متحد انقلابی» (درو) در مصاحبه ای با یکی از روزنامه های مکزیکئی گفت:

«کارشناسان نظامی آمریکا در السالوادور از همان تاکتیکهایی استفاده میجویند، که زمانی در ویتنام بکار می گرفتند. آنها روستائیان بیگناه را با هلیکوپتر و هواپیما زیر آتش میگیرند و

با این عملیات وحشیانه تاکنون موجب آوارگی دهها هزار نفر شده اند».

دانشتیهائی درباره جزایر سی شل

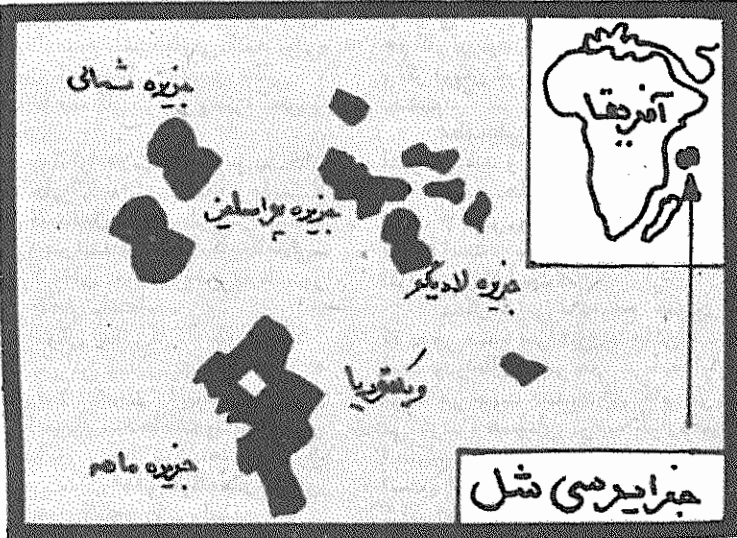
نام: جمهوری جزایر سی شل

مساحت: ۴۰۵ کیلومتر مربع، معادل $\frac{1}{۴۰۵۹}$ مساحت ایران

جمعیت: ۷۰ هزار نفر

پایتخت: ویکتوریا یا ۱۵ هزار نفر جمعیت

زبان: انگلیسی و محلی

را سرکوب کرد و عده‌ای از آنان راه زندان افکند. دو روز پس از این وقایع، جزایر سی شل دوباره روی آرامش را به خود دید.

پس از این وقایع، مردم سی شل به بحث و تبادل افکار در مورد این حوادث، ریشه آن و مسبب اصلیش پرداختند. نتیجه این بحث و تبادل نظر، بخصوص با توجه به خصوصیت زندگی در این مجمع الجزایر، که همانا شناخت دقیق افراد از وضع زندگی و مواضع یکدیگر است، بیشتر جلب توجه می‌کند. به دنبال همین بحث‌ها بود که مردم سی شل دست به بزرگترین راه‌پیمایی تاریخ این کشور زدند. در این راه‌پیمایی، اکثریت مردم مجمع الجزایر، که از نقاط مختلف به پایتخت آمده بودند، شرکت داشتند. در این تظاهرات، مردم یکپارچه به سیاست "جبهه" و نیز به دولت‌برزیدنت آلبر رنه آری گفتند و متحداً آشوبگران و اخلال‌گران در امر پیش‌برد برنامه‌های دولت را محکوم کردند. به این ترتیب، یورش که ارتجاع برای عقیم گذاشتن برنامه‌های انقلابی دولت آغاز کرده بود، با هوشیاری خلق، به شکست انجامید.

دو روز بعد، جلسه فوق‌العاده نخستین دوره مجلس ملی آغاز شد. بقیه در صفحه ۶

و مدارس مطرح نیست. آشوبگران هدف‌های دورتری را در نظر داشتند. آن‌ها می‌خواستند تمام سیاست "جبهه" و دولت را زیر علامت سؤال بگذارند و شکست خویش را در ادامه برنامه‌های اسارت‌بار قبلی، جبران کنند و به احیای رژیم گذشته بپردازند. در پی این تلاش‌ها بود که صبح روز یازده اکتبر ۱۹۷۹ (۱۳۵۸) فرزندان محافل بزرگ‌مالي به خیابان‌ها ریختند. آن‌ها، که قبل از شروع درگیری و تخریب، با آجوب‌های رایگان همین محافل، کاملاً مست شده بودند، به تخریب مواضع‌ها پرداختند. به دنبال آن‌ها، تمام کسانی که اصلاحات بنیادی رژیم جدید منافع‌شان را به خطر انداخته بود، خود را وارد معرکه کردند. در این تخریب‌ها از جمله یادبود زیبا و با شکوهی که به افتخار روز آزادی، یعنی ۵ ژوئیه ۱۹۷۷، برپا شده بود، مورد یورش این اوباشان زر و زور قرار گرفت. دولت برای این‌که هر گونه بهانه را از دست این آشوب‌طلبان بگیرد، زمان اجباری بودن کارآموزی برای جوانان را لغو کرد، لیکن همان‌طور که گفته شد، هدف آشوبگران ایجاد آشوب و تشنج برای سرنگون کردن رژیم بود و نه تنها لغو یک قانون ساده. لذا روز بعد نیز تخریب و آشوب ادامه یافت. این بار پلیس دست به عمل زد و آشوبگران

ماهی‌گیری یکی از مشاغل سنتی "سی شل" است. اینک ماهی‌گیران در جمهوری مستقل و آزاد خود بهتر زندگی می‌کنند.

مجمع الجزایر «سی شل» «بهشت روی زمین» آزاد شد

* سرود ملی جمهوری سی شل می‌گوید: «ما هرگز از مبارزه دست نخواهیم کشید. تیسای برای همه، آزادی برای همیشه».
* کشورهای سوسیالیستی برای خلق سی شل متحدین واقعی و مطمئن هستند.

نمایندگان فقط از اعضای "جبهه" انتخاب می‌شوند.

تصور می‌رفت که کشور، پس از این تصمیمات، بتواند با پیاده کردن نقشه‌های مصوب "جبهه"، که توسط خلق سی شل تأیید شده بود، به کار خود ادامه دهد. در عین حال روشن بود که نیروهای ارتجاعی و محافظه‌کار هرگز با رضایت خاطر از منافع خود چشم‌پوشند و دست‌به‌ماکتب می‌شوند.

تلاش ارتجاع

نیروهای ارتجاعی این بار با دادن وعده‌های عوام‌فریبانه، به متشنج‌کردن جو مدارس پرداختند و دانشجویان و جوانان را به خیابان‌ها کشاندند. یک هفته تمام مدارس تعطیل شدند و مواضع بستانده زندگی بطور کلی فلج شد. سازماندهی مجدد سیستم آموزش کشور، این میراث استعمار، در مرکز این درگیری‌ها -

ها - عمده‌ترین بهانه ارتجاع برای مقاومت در برابر اصلاحات گسترده و بنیادی اجتماعی - اقتصادی بود. در سیستم آموزشی استعماری، نقش دختران، آموزش "آداب معاشرت خوب" بود که، با کمک آن، بتوانند بعدها در انگلستان، یا آفریقای جنوبی، یا در کشورهای اروپای غربی، به عنوان خدمتکار شغلی بیابند. به پسران نیز اصول خدمت به توریست‌های پولدار آموخته می‌شد. واضح بود که این سیستم آموزشی به هیچ‌وجه درخور رشد اجتماعی - اقتصادی کشور و نیاز شدید به متخصصین داخلی، نبود. آموزگاران که توسط استعمارگران، اغلب از میان مرفه‌ترین قشرهای جامعه استخدام می‌شدند، با نظری فوق‌العاده ناخوشایند و انتقادآمیز به دگرگونی‌های پیششهادی "جبهه" مینگریستند. "جبهه" در زمینه آموزش، یک برنامه ده‌ساله را تدوین کرد. هدف اصلی این برنامه این بود که جوانان ۹ سال آموزش رایگان و سپس یک سال دوره کارآموزی برای تکمیل معلومات عمومی و انتخاب یکی از شغل‌های مورد نیاز جامعه، از قبیل ماهی‌گیری، آماده‌کردن نارگیل، دام‌پروری، جنگل‌داری و... را بگذرانند و سپس یا به تحصیل خود ادامه دهند و یا در تخصص خود مشغول کار شوند.

این برنامه به‌طور ناگهانی ابداع نشده بود. "حزب" از همان موقع که در ایوژیسیون قرار داشت، نیاز به دگرگونی نظام آموزشی را به‌طور مرتب متذکر می‌شد. "حزب" یکسال پیش از به‌دست گرفتن قدرت چنین تصریح می‌کرد: "کودکان و نوجوانان باید نقش آینده خود را در جامعه سوسیالیستی بشناسند. آنان نباید فقط راه درآوردن پول و یا چگونگی شرکت در مسابقه دیوانه‌وار استعمارو مال‌پرستی را بیاموزند".

و دقیقاً همین سمت‌گیری دگرگونی بود که واکنش ارتجاع را در این زمینه نیز برمی‌انگیخت. از همان ابتدا مشخص بود که فقط مساله آموزش

رهبر "حزب دمکراتیک سی شل" مانشام، به ریاست جمهوری انتخاب شد و در همان حال فرانس آلبر رنه به نخست‌وزیری برگزیده شد.

مانشام، گرچه به‌ظاهر از حقوق خلق دفاع می‌کرد و شعارهای خلقی بر زبان می‌راند، ولی در عمل رسته‌های پیوند خود با بریتانیا را تحکیم بخشید و با جدیت طرح الحاق جزایر زیبای سی شل را به بریتانیا دنبال می‌کرد. وی تصمیم داشت که این جزایر را به بهشت سرمایه‌داران و میلیونرهای غربی تبدیل کند. او نام جزایر را "عشق و آزادی بدون محدودیت" گذاشته بود، که در آن کازینوهای برای خرج کردن پول سلاطین سیم و زر و میلیونرهای غربی وجود داشته باشد تا از این راه کسبه بزرگ مالکان و صاحبان هتل‌ها به

این کودکان که برای نخستین بار به روی نیمکت مدرسه نشسته‌اند و به رایگان تحصیل می‌کنند، سازندگان آینده جمهوری "سی شل" اند.

پول‌تر و مراکز عیش و نوش بر رونق‌تر شود.

خلق انتخاب می‌کند

اما تمام این نقشه‌ها در ۲۵ ژوئن ۱۹۷۷ (۱۳۵۶) با انتخاب فرانس آلبر رنه، توسط مردم سی شل، به ریاست جمهوری، به هم خورد. به هنگامی که وی زمام حکومت را به دست گرفت، برنامه گسترده‌ای برای دگرگونی اجتماعی، اقتصادی، سیاسی، که از طرف اکثریت مردم پشتیبانی می‌شد، ارائه کرد. این برنامه، با آراء بی‌شمار خلق سی شل به آلبر رنه، در هنگام انتخابات ریاست جمهوری، در ژوئن ۱۹۷۹ (۱۳۵۸) تثبیت شد. مطابق قانون اساسی سی شل، که در همان سال به تصویب خلق رسید، سیستم یک‌حزبی برای کشور برگزیده شد.

حزب متحد خلق سی شل، پس از به‌قدرت رسیدن، به "جبهه پیشرو خلق سی شل" تغییر نام یافت. در حکومت جدید قوه مقننه تنها به مجلس ملی تعلق دارد، که

موقعیت کلی جزایر سی شل

مجمع الجزایر سی شل، که از نظر زیبایی فوق‌العاده طبیعت، به "بهشت روی زمین" معروف شده است، از ۹۲ جزیره کوچک و بزرگ، با جمعیتی حدود ۷۰ هزار نفر تشکیل شده است. این جزایر، با مساحتی حدود یک میلیون کیلومتر مربع، در شرق آفریقا، در اقیانوس هند واقع شده‌اند و دارای آب و هوای معتدلی هستند. به‌طوری که دمای هوا در تابستان از ۳۰ درجه بالاتر نمی‌رود. و در زمستان از ۲۵ درجه پایین‌تر نمی‌آید. تنها شهر بزرگ این جزایر، "ماهد" نام دارد که چهارپنجم جمعیت مجمع الجزایر را در خود متمرکز کرده است.

تضاد در رهبری مجمع الجزایر سی شل

حدود ۱۵۰ سال پیش، استعمارگران انگلیسی، به دنبال همپالکی - های فرانسوی خود، وارد این جزایر شدند، تا کسبه طمع خود را از کار و زحمت و منابع مردم این سرزمین

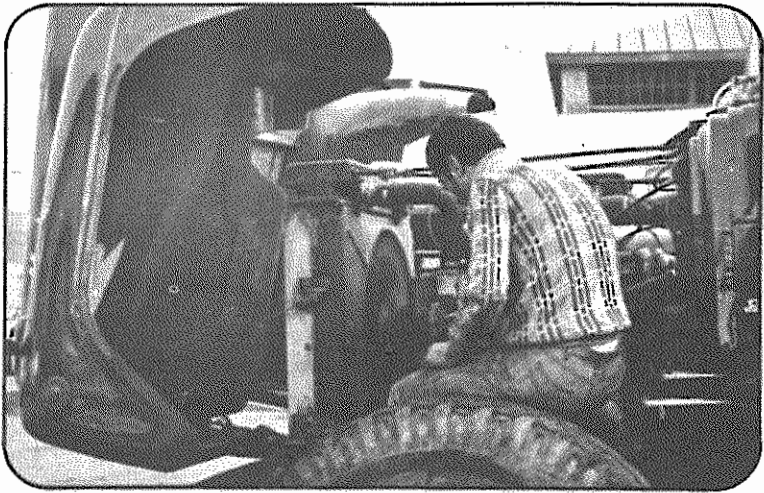
زیبا و غنی برباز کنند. در آخرین سال‌های تسلط استعمارگران انگلیسی، امور ملکی در دست دو حزب اصلی بود: یکی حزب متحد خلق سی شل که در سال ۱۹۶۴ (۱۳۴۳) و توسط "فرانس آلبر رنه" بنیان‌گذاری شد دیگری "حزب دمکراتیک سی شل". هدف "حزب متحد خلق سی شل"، که در گنگره سال ۱۹۷۰ تصویب شد، طرد کامل استعمار و پیاده کردن نظام سوسیالیستی در درازمدت بود. در حالی که "حزب دمکراتیک سی شل" هدفی جز دفاع از منافع بزرگ مالکان و بورژوازی سی شل نداشت. حزب اخیر همچنین طرح ادغام این مجمع الجزایر را در "کشورهای مشترک المنافع بریتانیا" دنبال می‌کرد و به همین جهت نیز از پشتیبانی سیاسی و مالی وسیع امپریالیسم انگلستان برخوردار بود. ولی چون این حزب نمیتوانست صریحاً شعار "نی استقلال" و تأیید "وابستگی" را سر دهد، بالاخره پس از تردید بسیار، مسئله "استقلال" را در برنامه خود گنجانید. در ژوئن سال ۱۹۷۴ (۱۳۵۳)،

در کارگاههای

مکانیکی

و تعویض

روغن

☆ شرکت‌های بزرگ، لوازم یدکی را احتکار می‌کنند و گرانی مصنوعی بوجود می‌آورند

☆ مردم باید با تمام قدرتشان در مقابل عراق که دستیار آمریکاست، بایستند

☆ مردم باید به کلاسهای بسیج بروند، تا در صورت لزوم برای مبارزه با مزدوران صدام و مقابله با تجاوز امپریالیسم آمریکا آماده باشند

کارگران مکانیکی و کارگاه های تعویض روغن، همانند دیگر کارگران ایران، از صبح تا شب کار می‌کنند، ولی از حقوق بازنشستگی، تضمین شغلی، هشت ساعت کار در روز و غیره محروم هستند.

بعد از انقلاب و بخصوص بعد از جنگ تجاوزگرانه رژیم صدام علیه ایران، به دلیل اجرای طرح ترافیک و سپس جیره بندی بنزین، کارمکانیکی-ها و کارگاه‌های تعویض روغن به طور نسبی کاهش یافته است.

مشکل اصلی کارگاه‌های مکانیکی کمبود و گرانی وسایل یدکی است، که علتش اولاً تحریم اقتصادی ایران توسط امپریالیست‌هاست و ثانیاً احتکار این وسایل توسط شرکت‌های بزرگ داخلی. مشکل اصلی کارگاه‌های تعویض روغن هم، کمبود روغن است.

کارگران این رشته مانند سایر مردم زحمتکش ایران با تمام توان خود از انقلاب و جمهوری اسلامی ایران پشتیبانی می‌کنند و در صف نخست نبرد علیه امپریالیسم جای دارند.

در ارتباط با مشکلات کارگران مکانیک و نظر آن‌ها نسبت به انقلاب و جنگ تجاوزگرانه رژیم صدام، با چند تن از کارگران این صنف گفتگویی به عمل آوردیم.

آقای یوسف لطف‌علی، که به اتفاق برادرش صاحب یک کارگاه تعویض روغن در خیابان حنیف نژاد است، در مورد وضع زندگی خود می‌گوید:

"من و برادرم، که هر دو متاهل هستیم و در یک خانه مستاجریم، ماهانه دوهزار و پانصد تومان کرایه می‌دهیم. هر روز از ساعت ۷ صبح تا بعد از

ظهر کار می‌کنیم. البته قبلاً که مسئله خاموشی مطرح نبود، تا ساعت ۹ شب هم کار می‌کردیم. بیمه هم کهنیستیم و اگر مریض شویم باید کلی پول دکتر بدهیم.

لطف‌علی سپس به مسئله گرانی اشاره می‌کند و می‌گوید:

"قیمت‌ها خیلی بالاست. مثلاً قیمت ۴ لیتر روغن الان در بازار ۶۰ تومان است، یعنی درست سه برابر افزایش یافته است."

مشکل گرانی ما به نیاز عمومی است، که به طور عمده میراث رژیم خائن گذشته است و در حال حاضر هم سرمایه داران بزرگ در جهت تشدید آن گام بر می‌دارند، همچنان بر همه لوازم مورد احتیاج روزمره مردم سایه گسترده است. اما با وجود مشکلات ناشی از گرانی اجناس، زحمتکشان ایران همچنان صبر و تحمل می‌کنند تا مقامات دولتی اقدامات لازم را به عمل آورند.

کارگران ایران مسئله مهم را همچنان فائق آمدن بر تجاوزگران صدامی و امپریالیسم آمریکا می‌دانند. علی بهادری کارگر تعمیرگاه مکانیکی در خیابان ابوسعید می‌گوید:

"البته ما الان که جنگ است چیزی نمی‌خواهیم، ولی انتظار ما از دولت این است که وقتی جنگ تمام شد، به وضع کارگران مکانیک رسیدگی کند."

لطف‌علی در مورد علت کمبود وسایل یدکی و کمبود روغن، سه عامل را تعیین کننده می‌داند:

"یکی جنگ با عراق، دوم احتکار لوازم و ما به احتیاج توسط شرکت‌های بزرگ و سوم تحریم اقتصادی ایران توسط امپریالیسم جهانی."

در صورتی که دولت بتواند کار

توزیع اکثر کالاها ضرور را بدست گیرد (همانطور که در مورد چند قلم کالای مصرفی چنین عملی صورت گرفته است) مسئله کمبود روغن موتور و سایر احتیاجات مردم تا حدودی بر طرف می‌شود.

فرهاد داداشی، کارگر دیگر کارگاه مکانیکی، واقع در خیابان مهدی-خان، نقش سرمایه‌داری بزرگ و شرکت‌های بزرگ را در احتکار کردن لوازم یدکی و در نتیجه قطعی مصنوعی، خیلی مهم تلقی می‌کند و از دولت انقلابی می‌خواهد که مانع کار این چپاولگران و ضدانقلابیون گردد.

جنگ تجاوزگرانه رژیم صدام علیه میهن ما

هر جا که انقلابی رخ می‌دهد، مردم و زحمتکشان در صحنه سیاست حضور دارند. دشمنان انقلاب و حاکمیت انقلابی هم، تازمانی که مردم در صحنه هستند، نمی‌توانند انقلاب را شکست دهند. دار و دسته صدام خائن و امپریالیسم آمریکا، به خیال خود، می‌خواستند با تجاوز به خاک میهن ما، به براندازی جمهوری اسلامی ایران دست یابند. اما غافل از این که مردم ایران و به ویژه کارگران و سایر زحمتکشان ایران، همچنان پشتیبان انقلاب و جمهوری اسلامی ایران هستند و از آن در مقابل هرگونه توطئه و تجاوز امپریالیسم و وابستگی پادشاهی می‌کنند.

وقتی که نظر آقای لطف‌علی را در باره جنگ اخیر جویا می‌شویم، جواب می‌دهد که:

"مردم باید با تمام قدرتشان در مقابل عراق که دستیار آمریکا است، بایستند و هرگونه کمکی که از دستشان برآید، بکنند. من که روزی ۷۰ الی ۱۰۰ تومان درآمد دارم، حقوق یک‌روز خود را، که البته ناچیز است، به جیبه کتک کردم و در آینده نیز تلاش خواهم کرد."

فرهاد داداشی ادامه می‌دهد:

"مردم باید به کلاسهای بسیج بروند و فنون نظامی را یاد بگیرند تا در صورت لزوم برای مبارزه با مزدوران صدام به جیبه اعزام شوند. من خودم برای آمادگی رزمی پیدا کردن در کلاس بسیج ثبت نام کرده‌ام، تا در صورت احتیاج، به جیبه جنگ با مزدوران بعث عراق اعزام شوم."

کارگران ایران به عمق رهنمود امام خمینی مبنی بر "وحدت همه نیروهای انقلابی و ضد امپریالیستی بیشتر بی می‌برند و آن را یگانه راه پیروزی بر همه دشمنان انقلاب ایران می‌دانند."

آقای محمود پاک‌زاد، کارگری که در کارگاه تعویض روغن، واقع در خیابان مخصوص کار می‌کند و آقای علی بهادری عقیده دارند که:

"در شرایطی که ما با آمریکا و عراق که همکار آمریکا است، جنگ داریم، هرگونه تفرقه و اختلاف، چه در بین مردم و چه در بین مسئولین مملکتی، به زیان انقلاب است."

آن‌ها به درستی خاطر نشان می‌سازند که در حال حاضر همه مردم باید بر ضد آمریکا و عراق با هم اتحاد داشته باشند.

اما چگونه می‌توان همه این نیروها را در یک جهت به کار گرفت، تقویت کرد و ضمن مبارزه برای دفاع از استقلال و دفع توطئه‌های امپریالیسم، مشکلات صنفی آنان و خواست‌های برحق ایشان را تامین کرد؟

در این جاست که خلاء شکل و تجمع زحمتکشان تعمیرکار محسوس است. این زحمتکشان با تشکیل اتحادیه صنفی خویش و در ارتباط تنگاتنگ با مسئولین دولتی جمهوری اسلامی ایران، از طریق نمایندگان انتخابی خویش، می‌توانند کمبود وسایل و لوازم کار و مواد اولیه مورد نیاز خود را بر طرف کنند و در جهت رفع محرومیت‌های رفاهی صنف نیز گام بردارند.

با آرزوی موفقیت برای زحمتکشان تعمیرگاه‌ها.

توفیق حبیبی (باربر بانه‌ای):

دست واسطه‌ها و محتکران را قطع کنید!

☆ صدام دشمن خلق کرد و جمهوری اسلامی ایران است

یکی از حربه‌های امپریالیسم آمریکا برای شکست انقلاب ایران، تکیه بر عوامل داخلی است. در این زمینه نقش قابل توجهی به محتکران ضدانقلابی سپرده است تا با احتکار کالاها ضروری و رزاق عمومی مردم، به نارضایتی‌ها دامن بزنند و زمینه توطئه‌های مختلف آمریکا را فراهم آورند.

در این زمینه، خبرنگار نامه "مردم" درباره، با دو نفر از باربران این شهر گفتگویی انجام داده است. حسین یوسفی (باربر) در این مورد می‌گوید:

"با ۱۲ ساعت، هرده روز یکبار ده لیتر نفت به ما می‌دهند. این نوع توزیع خوب نیست، از توزیع آرد نیز نارضایتی هستیم. باید تقسیم آنها را به عهده افراد بهتری بگذارند."

توفیق حبیبی، یکی دیگر از باربران می‌گوید:

"۹ ساعت دارم و توزیع مواد سوختی و روغنی راضی نیستم. با روزی ۳۰ الی ۴۰ تومان درآمد، با این گرانی هر روز وضع بدتر می‌شود."

توفیق حبیبی در پاسخ به پرسش خبرنگار نامه "مردم" درباره تجاوز رژیم جنایتکار صدام به ایران می‌گوید:

"تا آخرین قطره خون خود را بپایان مملکت‌مان دفاع کنیم، چون صدام دشمن خلق کرد و جمهوری اسلامی ایران است."

ما ضمن جلب توجه مسئولین دولتی در کردستان به این مسئله، از آنها می‌خواهیم که با پخش کوبین و تقسیم درست رزاق عمومی و سیردن امر توزیع بدست افراد مومن به انقلاب هم‌دست محتکران را کوتاه کنند و هم نارضایتی را در نزد مردم از بین ببرند.

کارگران کارخانه سیمان «لوشان» خواستار برخورداری از امکانات درمانی هستند

☆ ایجاد امکانات درمانی برای کارگران و دیگر زحمتکشان تنها با اقدامات بنیادی ممکن خواهد بود

اما اقدامات فوری که در حال حاضر می‌توان برای این منطقه انجام داد، عبارتند از:

۱- افزودن به تعداد آمبولانس‌های درمانگاه برای رساندن سریع تر بیماران به درمانگاه. چه‌بسا ممکن است در چنین محلی بر اثر سانحه‌ای چندین کارگر آسیب ببینند. بالطبع یک آمبولانس به تنهایی قادر به رساندن کارگران به درمانگاه نخواهد بود.

۲- استفاده از پزشک دیگری در همین درمانگاه، تا لااقل بتوان در ساعات بیشتری از شبانه‌روز بیماران را پذیرفت. یک پزشک به تنهایی قادر نخواهد بود در ۲۴ ساعت شبانه‌روز بیماران را تحت مداوا قرار دهد.

۳- اقدام برای ایجاد مرکز درمانی دیگری در منطقه، تا با کمک درمانگاه فوق، در پذیرش بیماران تسریع شود و کارگران مجبور نشوند برای مراجعه به پزشک مسافت طولانی را طی کنند.

گردد. بدون کارهای بنیادی نمی‌توان چنین معضلی را حل کرد. از هم‌اکنون باید موسسات درمانی دولتی را در نقاط پرجمعیت شهرهای بزرگ و شهرستان‌ها و در محل‌هایی که زحمتکشان سکونت دارند، بوجود آورد و در جایی که چنین موسساتی وجود دارند، باید آن‌ها را گسترش داد. باید پزشکان علاقه‌مند به کار در این سیستم را در این مراکز به کار گمارد.

در این مراکز باید همه کارگران و دهقانان و سایر زحمتکشان شهر و ده به‌طور رایگان، چه‌سرپایی و چه به‌طور بستری، درمان شوند.

باید در مراکز استان‌ها و شهرستان‌ها، بیمارستان‌های دولتی بوجود آورد. این بیمارستان‌ها باید مجهز به آمبولانس و دیگر وسایل درمانی باشند. درمان در این موسسات نیز باید رایگان باشد.

این‌ها قسمتی از کارهای بنیادی است که باید صورت گیرد، که البته بدون برنامه و بدون صرف وقت لازم، غیر ممکن است.

چگونگی حل این مسئله به تفصیل در نامه "مردم"، در طرح‌های پیشنهادی حزب توده ایران درباره دگرگونی و نوسازی کشور، آمده است.

در کارخانه سیمان لوشان حدود ۴۰۰ نفر کار می‌کنند. از این عده ۲۲۰ نفر کارگر و بقیه ۱۸۰ نفر کارمند هستند. کارگران این کارخانه در مبارزات قبل از انقلاب، به همراه سایر کارگران میهن‌مان شرکت کردند، حدود ۲۲ روز از کار دست کشیدند و توانستند بعضی از حقوق قانونی خود را بدست آورند.

کار این کارخانه شبانه‌روزی است و کارگران شب کار، طبق قانون کار، اضافه‌کاری دریافت می‌کنند و ایام تعطیلی نیز طبق موازین قانونی است.

مسئله عمده و مهم کارگران مشکل درمانی است. در منطقه لوشان چند کارخانه نزدیک بهم وجود دارد و با تعداد جمعیتی که دارد، امکانات درمانی آن تکافو نمی‌کند و باید برای آن راه‌حل اساسی پیدا شود.

در لوشان یک درمانگاه وجود دارد، که در آن فقط یک پزشک خارجی، چند پرستار، یک داروخانه‌چی و یک آمبولانس کار می‌کنند. در حالی که کارگران کارخانه سیمان، نیروگاه برق حرارتی، شرکت عابر، کارخانه چسب، کارگران معدن سنگرود، که وابسته به ذوب‌آهن است، و تمامی کشاورزان منطقه و خانواده آن‌ها از همین یک درمانگاه استفاده می‌کنند.

شرایط درمانی نه تنها برای کارگران منطقه لوشان، بلکه برای اکثریت قریب به اتفاق زحمتکشان میهن‌مان بدین منوال است. برای حل این مشکل باید کارهای بنیادی صورت

طبقه کارگر ایران، در افزایش تولید، ترمیم خسارات جنگ و دفاع در جبهه، پیشقدم است!

قاطعیت ارگانهای انقلابی در گزرد کمک به دهقانان زحمتکش می تواند دست محکمی بر دهان ابوالفضل قاسمی ها باشد

خواهیم توانست دهقانان را آبادکنیم و مزه زندگی انسانی را خواهیم چشید. از مشکلات دهی برسیم. در جوابمان می گوید:

"آب کم است. تراکتور داریم برای شخم زدن گران حساب می کند. ما مجبوریم با گاو زمین را بکنیم. محصولان رانی توانیم خوب بفروش برسانیم. خوک هاهم بلای محصولات ما هستند. گرانی هم فشار می آورد. ولی دولت جیره بندی کرده و این خوب است و به نفع ما مستضعفان است. چون تا جرها همه چیزها را احتکار کرده، بعد آرام آرام اجناس را بیرون آورده و گران می فروشند."

حرفهای این دهقان ستم کشیده کم زمین باید همداری برای ارگانهای انقلابی و مقامات مسئول درگرباشد، او دریافته است که ابوالفضل قاسمی ها و کسانی که از او پشتیبانی می کنند، زالو-هایی هستند که در فکر چپاولگری خود و اربابشان - امیربالیسم آمریکا هستند، موریانه هایی هستند که درون انقلاب را می خورند. باید به همه دهقانان و زحمتکشان در عمل و با عمل کمک کرد تا این را کاملاً درک کنند. این وظیفه نهادهای انقلابی منطقه درگراست که قاطعانه به نفع این زحمتکشان روستایی وارد عمل شوند و عملاً مایه پیشگرمی و دلگرمی آنها نسبت به انقلاب و در نتیجه تحکیم پشت جبهه نبرد - نبرد با امیربالیسم آمریکا بشوند.

در ۳۳ کیلومتری شمال شرقی شهرستان درگز ۷ کیلومتری بخش لطف آباد روستای کوچکی بنام "حصار" واقع است. اهالی روستا را اکثر دهقانان کم زمین تشکیل می دهند، که هر کدام حدود ۲ الی ۳ هکتار زمین دارند. کمبود آب عاملی است، تا دهقانان نتوانند تمام زمین های خود را به زیر کشت برند. بایکی از دهقانان زحمتکش روستا آشنای شویم. سنش حدود ۴۰ سال است، ولی ۶۰ ساله بنظر می رسد. با سواد کمی که دارد تنهایی توانست بخواند و قادر به نوشتن نیست، نامش محمد رضا است. با لوبه صحبت مینشینم می گوید:

"این انقلاب بر علیه آمریکایا و سرمایه داران قد علم کرده، این انقلاب به نفع طبقه ضعیف است. ما باید پشت انقلاب را بگیریم. من زمان انتخابات مجلس، ندانسته به ابوالفضل قاسمی رای دادم، چون می گفتند او با شاه مخالف بوده و طرفدار ضعیفان است. ولی حلالی فهمم که امام طرفدار مستضعفان است و حرفهای قاسمی دروغ بوده. در منطقه ما بسیارند کسانی که هنوز زمین را درک نکرده اند. من در ده می خواهم به دهقانان ستم کشیده توضیح دهم که اگر پشت انقلاب را نگیرند، بازم شیطان بزرگ با طاغوتها برمی گردد. باز باید خانه و زندگیشان را رها کرده به گارگری در شهرها بروند. ولی انشاء اله شیطان بزرگ و نوچه اش صدام آمریکائی شکست می خورند و ما"

جنگی به زمین صحرای روستاهای ترکمن صحرای

چراغ راه و جهت اصلی کار هیئت های هفت نفری، باید تامین منافع تهیدستان روستا باشد

روغن تراکتور بدهند تا کارکنم. مسئله روغن موتور برای ماشین های زراعتی یک مسئله بسیار حاد است که باید دقیقاً و هرچه سریعتر حل شود. از دهقانان ترکمن صحرای شمال تا دهقانان فارس در جنوب، همه از نبودن روغن شکایت دارند، زیرا تولیدشان وابسته به آن است و کار زراعتی بدون آن میخوابد.

برخلاف روستاهای اطراف گرگان چون امیرآباد، محمدآباد و... که زمین هنوز در اختیار شوراهاست، در اطراف آق قلا و علی آباد وضع بدین منوال نیست. یکی از دهقانان روستای محمد آلیق (اطراف آق قلا) در این خصوص می گوید:

"هی منتظر ماندیم. آنها هم برای تقسیم زمین امروز وفردا کردند، ولی آخر زمین را تقسیم نکردند و هم چنان بلا تکلیف گذاشتند، تا بالاخره آنها راه فتودالها دادند و حالا تراکتور فتودالها شب و روز کار می کند. در اطراف روستای دوجی، در ۵ کیلومتری علی آباد، حدود ۲۵۰۰ هکتار زمین متعلق به زمینداران بزرگی چون سرهنگ فروزافر، آوانسیان (صاحب سینماهای گرگان و علی آباد) و دیگران است. این اراضی سال قبل همچون سایر زمینهای منطقه، بطریق شورایی کشت شدند. در پایان سال نیز به هر خانوار روستایی حدود ۱۱ کیسه گندم دادند و بقیه گندمها، که بیش از ۵۰ کیسه بود، به شورا تعلق گرفت و از جانب سپاه پاسداران اخذ گردید. ناگفته نماند که محصول پنبه این روستا در این سال با تقسیم روستاییان تقسیم نگردید و با کم تقسیم شد. سرانجام هم بزرگ مالکان آمدند و با اجازه رسمی هیئت هفت نفری، حدود هزار و سیصد هکتار زمین مرغوب این محل را در اختیار گرفتند و مشغول کشت شدند. در جریان در اختیار گرفتن زمین توسط بزرگ مالکان، شوراهای اسلامی محل به مخالفت پرداختند، لیکن از آنجا که زمینداران از جانب هیئت هفت نفری اجازه داشتند، شروع بکار کردند.

روستای دوجی به انضمام روستاهای اطراف، حدود ۵۰ خانوار جمعیت دارد. عده ای از این روستاییان می گویند:

"اگر زمین را حالا هم بپایه دهند ما کشت می کنیم. برخی از مقیاسات بما میگویند که در سال قبل که زمین را به شما دادیم، محصول کم بود ولی ما میگوئیم اولاً در سال قبل محصول کم نبود و در ثانی در سال قبل امکانات کافی در اختیار ما نبود. ادعای کم شدن محصول در نتیجه مالکیت دهقانان، ساخته و پرداخته عمده مالکان است، تا زمین ها را در دست خود نگهدارند. آنها خود با باسکال مختلف خرابکاری می کنند، یا شرایط تولید را نادیده می گیرند، یا به دروغ ادعای کم شدن تولید را مطرح میکنند.

نتیجه مالکیت دهقانان، ساخته و پرداخته عمده مالکان است، تا زمین ها را در دست خود نگهدارند. آنها خود با باسکال مختلف خرابکاری می کنند، یا شرایط تولید را نادیده می گیرند، یا به دروغ ادعای کم شدن تولید را مطرح میکنند. هفتصد هکتار از ۲۵۰۰ هکتار باقی مانده در روستای دوجی نیز در اثر بارندگی به زیر آب رفته و هم اکنون نیز برخی از قسمتهای آن غیر قابل استفاده شده است.

ترکمن صحرای از جمله مناطقی از کشور است که، پس از انقلاب، صحنه درگیریهای حاد بوده است. علیرغم اهمیت مسئله زمین در ایجاد این درگیریها و علیرغم دستورات صریح حجت الاسلام خلخالی در

دشت وسیع سواحل غربی خزر، که به عبارتی آنرا ترکمن صحرا می گویند و برشته کوههای البرز ختم می شود، از سالهای پیش، بعلت کیفیت خاص زمین آن، بزرگ کشت گندم میرفت. این دشت از جمله عقب مانده ترین مناطق کشور است. در طی سالهای حکومت شاه ملعون، بزرگ زمینداری در این منطقه سرعت رشد کرد، بطوریکه زمینداران بزرگی چون "هزبر یزدانی" در این دشت از اراضی بسیار وسیعی برخوردار شدند.

تسلط بزرگ زمینداران در این منطقه، همچون دیگر نقاط کشورمان، بعلت ماهیت غارتگرانه آنان، لاجرم فقر و فلاکت عمیق توده های مردم را بدنیال داشت.

تا قبل از انقلاب، زمین در اختیار مالکان بزرگ بود و روستاییان بر روی زمینها کار میکردند و محصول نیز به نسبت سهم یک و گاهی نیز چهار به یک (سه یا چهار سهم از آن مالک و یک سهم از آن دهقان) بین مالک و دهقان تقسیم میگردد.

پس از انقلاب، اراضی مدتی به طریق شورایی کشت شدند. لیکن تکلیف زمینها بطور کامل در کل منطقه مشخص نگردید. و در نتیجه مسائل حادی پیش آمد که همگان معترف بودند، یکی از علل اصلی آن، حل نشدن مسئله زمین است. در حال حاضر وضع زمین در ترکمن صحرای بقرار زیر است:

بخشی از اراضی، بخصوص در اطراف گرگان، هنوز بطریق شورایی کشت میشوند، ولی زمین به دهقانان واگذار نشده است. در این روستاها، در سال قبل، بعد از برداشت محصول گندم به هر خانوار حدود ۱۱ کیسه گندم رسید. البته دهقانان این امر را بطور موقت پذیرفتند، لیکن ادامه این وضع مسلماً موجب نارضایتی دهقانان می گردد.

غلام باقری، یکی از دهقانان روستای امیرآباد، که بر سر راه گرگان - آق قلا، واقع است، در این مورد می گوید:

"هشت فرزند دارم، که شش تای آنها به مدرسه میروند. بمن در پایان سال تنها ۱۱ کیسه گندم دادند که حتی مجبور شدم برای تامین آذوقه به قرض متوسل شوم. وی پس از اندکی مکث، سخنانش را چنین ادامه می دهد:

"آخر من که کشاورز هستم، مگر می توانم بپایزده کیسه گندم خرج یک سال را پیش ببرم؟! به مقامات مسئول مراجعه کردم و وضع خود را گفتم. آنها میخواستند از چهارده هکتار زمین، که سابقاً کشت میکردم، تنها یک هکتار بمن بدهند. آیا میشود بجای یک هکتار، سه هکتار بمن بدهند، تا من از این بدبختی و گرسنگی نجات یابم؟ بخدا پیش زن و بچه ام از خجالت هر روز می میرم و زنده میشوم."

وضع این دهقان و نظایر او ناشی از آن است که قانون هنوز تمام و کمال اجرا نشده، تکلیف دهقان بطور قطع روشن نشده، از اشکال تعاونی و کمکهای ضروری دولت برای تولید هنوز استفاده نشده است.

علی بخش کیقبادی، روستایی دیگر روستای امیرآباد، که بر روی تراکتور متعلق به شورانگشته و مشغول شیار زمین است می گوید:

"آقا! به مسئولین بگوئید که حالا وقت کارشکنی در کار مانیت است. اگر لازم است از قند و شکر و نفت و روغن من و خانواده ام بزنند و در مقابل به من

این پیرمرد برکن ۷۰ سال از عمرش را روی زمین کار کرده است و هنوز هم بذر می پاشد. زمینها باید مال این دهقانان باشد. (بندر ترکمن)

زمینه، مصادره املاک بزرگ مالکان و زمیندار کردن اقشار مختلف دهقانی، مسئله زمین متأسفانه همچنان حل نشده باقی مانده است. انقلاب برای تعمیق خود، آنچنانکه باید و شاید هنوز نتوانسته است در این منطقه به پیش رود.

برای آنکه روستاییان زحمتکش این منطقه، که در حال آماده دفاع از انقلاب و دستاوردهای آن بوده و هستند، بتوانند به وظیفه بزرگ خود عمل کنند، لازمست که در وهله نخست چراغ راه و جهت اصلی کار هیئت های هفت نفری تامین منافع دهقانان تهیدست و محروم باشد. جانبداری از بزرگ مالکان غارتگر و ظالم، تحت هیچ شرایطی، در شان هیئت های هفت نفری و پاسخگویی نیازهای انقلاب بزرگان نیست.

ماهیت انقلاب ما، رهنمودهای امام خمینی، قانون مصوبه، حق مسلم دهقانان مستضعف، همچون چراغ راهنمایی است که هیئت های هفت نفری، باید در نظر گرفتن آن، باید هر چه زودتر و سریعتر به وضع کلیه اراضی رسیدگی کنند و قانسون اصلاحات ارضی را بسود زحمتکشان روستا اجرا در آورند. این کاری است که در اکثر نقاط کشور ما هیئت ها کرده اند و انجام وظیفه انقلابی خویش، عشق و علاقه و حمایت پرشور دهقانان را نسبت به خود و امیدواری و اطمینان راسخ آنان را نسبت بانقلاب، جلب کرده اند. همچنین تحت هیچ شرایطی و نباید تصویر زشتی از کار شورایی و فعالیت تعاونی در ذهن روستاییان زحمتکش بوجود آید. نحوه عمل تمام ارگانها و نهادهای انقلابی باید بگونه ای باشد که مشوق روستاییان در مباردت به کار جمعی بر روی اراضی شود، زیرا که شکوفائی اقتصاد و ازدیاد محصول را به همراه خواهد آورد.

همچنانکه آیت الله منتظری کرارا تأکید کرده است، باید وسایل کاربردی کار کشاورزان فراهم گردد و در دسترس آنان قرار داده شود. از این طریق است که ما می توانیم با جبهه گسترده و نیرومند انقلاب، تمام توطئه های شیطان بزرگ - آمریکای غارتگر را خنثی کنیم.

ابتکاری برای تقویت پشت جبهه و تولید بیشتر محصولات کشاورزی

چندی پیش در محل استادیوم ورزشی شهرستان زابل، نماز جمعه به امامت حجت الاسلام ششمیری و با شرکت گروه های مختلف مردم، از جمله گروه های کثیری از کشاورزان زحمتکش سیستانی، که با وسایل خود به این مراسم آمده بودند، برگزار شد. در حین این مراسم، یکی از مسئولین سپاه پاسداران انقلاب، پس از تشریح وضع موجود در کشور، طرح تشکیل «کمیته ضربت کشاورزی نماز جمعه» را ارائه داد. طبق این طرح، به کمک سپاه پاسداران، جهاد سازندگی و اداره کشاورزی، و همیاری و پشتیبانی همه مردم تقسیم بر این گرفته شده است که اراضی مزروعی وسیعی، که بزرگ مالکان سالها بدون کشت کرده اند، قبل از اینکه موعد کشت پایتزه بگذرد، با توجه به کمکهای مالی، وسایل مورد نیاز و نیروی انسانی، که شرکت کنندگان در نماز و دیگر شهروندان ارائه می کنند به زیر کشت برده شود. هدف آنست که در این زمان، که مبین انقلابی ما از طرف شیطان بزرگ - آمریکا و شیطان کوچک - صدام مورد تجاوز قرار گرفته و جنگی تمام عیار راه ما تحمیل کرده اند، بتوانیم پشت جبهه را تقویت کنیم و بر فشارهای ناسازی از محاصره اقتصادی شیطان بزرگ و دیگر متحدانش فائق آئیم. سپس امام جمعه در خطبه های خود لزوم همکاری هرچه وسیع تر اقشار مختلف را برای پیاده کردن این طرح

چندی پیش در محل استادیوم ورزشی شهرستان زابل، نماز جمعه به امامت حجت الاسلام ششمیری و با شرکت گروه های مختلف مردم، از جمله گروه های کثیری از کشاورزان زحمتکش سیستانی، که با وسایل خود به این مراسم آمده بودند، برگزار شد. در حین این مراسم، یکی از مسئولین سپاه پاسداران انقلاب، پس از تشریح وضع موجود در کشور، طرح تشکیل «کمیته ضربت کشاورزی نماز جمعه» را ارائه داد. طبق این طرح، به کمک سپاه پاسداران، جهاد سازندگی و اداره کشاورزی، و همیاری و پشتیبانی همه مردم تقسیم بر این گرفته شده است که اراضی مزروعی وسیعی، که بزرگ مالکان سالها بدون کشت کرده اند، قبل از اینکه موعد کشت پایتزه بگذرد، با توجه به کمکهای مالی، وسایل مورد نیاز و نیروی انسانی، که شرکت کنندگان در نماز و دیگر شهروندان ارائه می کنند به زیر کشت برده شود. هدف آنست که در این زمان، که مبین انقلابی ما از طرف شیطان بزرگ - آمریکا و شیطان کوچک - صدام مورد تجاوز قرار گرفته و جنگی تمام عیار راه ما تحمیل کرده اند، بتوانیم پشت جبهه را تقویت کنیم و بر فشارهای ناسازی از محاصره اقتصادی شیطان بزرگ و دیگر متحدانش فائق آئیم. سپس امام جمعه در خطبه های خود لزوم همکاری هرچه وسیع تر اقشار مختلف را برای پیاده کردن این طرح

دهقانان زحمتکش گرنیه نیشابور را یاری دهیم!

باید اجرا سریع قانون اصلاحات ارضی به خواست آنها پاسخ شایسته داد. باید دهقانان زحمتکش را یاری داد و بنیانه انقلاب بزرگمان را در برابر هر توطئه ای نیرومند ساخت، و این جز با تحقق خواست های بحق زحمتکشان میسر نیست.

هدف دهقانان زحمتکش از مبارزه، رسیدن به حقی است که سالیان سال به وسیله رژیم خائن پهلوی و زمین داران غارتگر پایمال شده است. آنان تاکنون موفق نشده اند، ولی همچنان می خواهند که در جمهوری اسلامی ایران بمحقشان برسند.

روستاییان روستای گرنیه هم چنین خواستار برخورداری از امکانات و وسایل کار، ایجاد شورای ده، تامین آب، راه و مدرسه هستند.

دهقانان کم زمین و بی زمین!

با تشکیل کمیته های خود و تاکید به پاسداران متعهد و افراد دلسوز جهاد سازندگی، به مسئولان دولتی کمک کنید، تا قانون اصلاحات ارضی سرپا و بسود شما اجرا شود

مناسبات ما با سایر کشورها بر چه پایه باید استوار باشد

از سخنان امام خمینی خطاب به هیئت دولت:

"... حالا ما وابسته به غیر نیستیم. البته یک احتیاجاتی دنیا به هم دارد. این وابستگی نیست. مثلا ما احتیاج داریم که گندم بخیریم. پول می‌دهیم و گندم می‌خریم... این‌ها اسمشان وابستگی نیست... (اینها) مبادلات تجارتنی است، وابستگی نیست. وابستگی این بود که ما در زمان شاه داشتیم که همه چیزمان را باید آنها بیایند اداره کنند. مستشار بیاید و لشکر ما را این‌طور بکنند که کردند و آن‌طور خرابکاری... الان ایران وابسته به هیچ جا نیست و این بهترین چیز است که جمهوری اسلامی آورده..."

سخن امام خمینی دقیق است. مناسبات با دیگر کشورها، به شرطی که بر پایه برابری کامل حقوق و سود متقابلا عادلانه، برای رفع نیازمندی‌ها در جهت رشد و ترقی مستقل کشور برقرار شود، وابستگی نیست. هیچ کشوری به طور مطلق بی‌نیاز نیست. حتی کشوری مانند آمریکا، که بزرگ‌ترین قدرت اقتصادی کشوری مانند شوروی، که بزرگ‌ترین قدرت اقتصادی سوسیالیستی پیشرفته

است و رشد اقتصادی خود را بر پایه منابع و قدرت تولیدی عظیم درون کشور، طبق برنامه، تامین می‌کند، به طور مطلق بی‌نیاز نیستند، به طور دنیا به هم دارد. "برقراری مناسبات بین کشورهای مختلف، امری طبیعی، مفید و لازم است. تمام مسئله در این است که ما - جمهوری اسلامی ایران - بتوانیم راسا و فارغ از هرگونه اعمال فشار و یا نفوذ بیگانه تصمیم بگیریم، این تصمیم در جهت رشد و ترقی مستقل کشور باشد، و از این موضع با دیگر کشورها، برای رفع نیازمندی‌های خود، بر مبنای احترام بی‌خدشه متقابل به حق حاکمیت، برابری حقوق، سود متقابلا عادلانه، عدم مداخله متقابل در امور داخلی، مناسبات برقرار کنیم. مفهوم عدم وابستگی و مفهوم استقلال، جز این نیست. اگر کسی خواهد تحت عنوان حفظ استقلال و جلوگیری از وابستگی، از برقراری مناسبات با دیگر کشورها جلوگیری کند، او، دانسته یا ندانسته، در راه انزوای کشور گام برداشته است، بر سر راه رشد، بر سر راه پیشرفت کشور سنگ انداخته است. چون برقراری مناسبات با دیگر

کشورها، دو طرف دارد، این سؤال مطرح می‌شود که: آیا برقراری مناسبات بر حقوق باسود متقابلا عادلانه، ممکن است یا نه؟

برای پاسخ به این سؤال، میتوان دیگر کشورهای جهان را به سه گروه تقسیم کرد: کشورهای رشدیافته سوسیالیستی، کشورهای سرمایه‌داری رشد یافته یا امپریالیستی. برقراری مناسبات بر حقوق با دو گروه نخستین آسان است و با گروه سوم دشوار، ولی در شرایط کنونی جهان غیر ممکن نیست. با کشورهای سوسیالیستی آسان است، چون خود این کشورها حاضرند (و همگی اعلام کرده‌اند) و سیاست آنها این است که با دیگر کشورها، بی‌قید و شرط سیاسی، بی‌مداخله در امور داخلی، با احترام متقابل به حق حاکمیت و استقلال، برابری حقوق و سود متقابلا عادلانه، رابطه برقرار کنند. بنابراین، ما می‌توانیم خود راسا، نوع مناسباتی را که می‌خواهیم با این کشورها برقرار سازیم، مطرح کنیم، با آنها وارد مذاکره شویم و اگر این مذاکره، در هر رشته‌ای، چنان نتیجه داد که مطلوب ما بود، آن مناسبات را برقرار کنیم و با برقراری چنین مناسباتی، ما می‌توانیم به سود رشد کشور در

زمینه‌های علمی، فنی، صنعتی، کشاورزی، بازرگانی، فرهنگی و غیره بهره‌گیری کنیم. برقراری مناسبات با کشورهای گروه دوم، یعنی با کشورهای رشد یافته نیز آسان است. این کشورها خود نیازمندی‌های متنوعی دارند که برخی از آنها را ما می‌توانیم برآورده سازیم. ما که جسم دانشی و عرضی در برقراری مناسبات با آنها نداریم، به آسانی می‌توانیم با آنها، برای رفع نیازمندی‌های متقابل، بر مبنای برابری حقوق و سود متقابلا عادلانه رابطه برقرار سازیم.

و اما کشورهای رشد یافته سرمایه‌داری یا امپریالیستی. کار برقراری مناسبات برابر حقوق با آنها دشوار است، بسیار دشوار است، چه با دولت‌های آنها، چه با شرکت‌ها و انحصارهایی که بخواهیم یا بخواهند، طرف معامله با ما قرار گیرند. سرعت اینان استعمارگر است. سیاست آنها استعمارگرانه است. آنها همواره کوشا هستند چنان مناسباتی برقرار کنند که منجر به وابستگی طرف معامله گردد، منجر به وابستگی سیاسی، اقتصادی، نظامی، فرهنگی کشوری گردد که با آن مناسبات برقرار میکنند آنها سلطه‌جو و غارتگرند. با این همه در شرایط کنونی جهانی، اگر

کشوری مانند کشور ما مناسبات برابر حقوق خود را با دیگر کشورها از کشورهای دو گروه نخستین - چنان گسترش دهد که بتواند تا حدود زیادی بی‌نیاز از معامله و برقراری مناسبات با کشورهای امپریالیستی گردد، در چنین صورتی، این کشورها و یا انحصارهای امپریالیستی، احیانا حاضر به تن دادن به برقراری مناسبات برابر حقوق و متقابلا سودمند خواهند شد. چون اولاً عملا در خواهند یافت که طرف بی‌نیاز است و میتواند از برقراری مناسبات با آنها صرف‌نظر کند، و ثانیاً خود آنها دچار بحران زندگی هستند و نیازمند به برقراری مناسبات، هر چند این مناسبات نه غارتگرانه، بلکه حاوی سود کمتری، سود عادلانه‌تری باشد. بر مبنای همین دو عامل است که کشورهای سوسیالیستی می‌توانند با کشورهای امپریالیستی مناسبات اقتصادی برابر حقوق و متقابلا سودمند برقرار کنند و برقرار میکنند. در هر حال، برقراری مناسبات، از طرف ما - جمهوری اسلامی ایران - با همه دیگر کشورها (بدون استثنا) میبایستی از موضع - حفظ بی‌خدشه استقلال خود، عدم پذیرش هر نوع قید و شرط سیاسی، بر مبنای برابری کامل و سود متقابل باشد.

جزایر سی‌شل

بقیه از صفحه ۳

تمام نمایندگان پشتیبانی قاطع خود را از دولت اعلام کردند و خواستار بررسی دقیق رویدادهای چند روز اخیر و مجازات مسبب آن شدند.

پیش‌بسیوی سوسیالیسم!

بررسی برای یافتن علل حوادث آغاز شده بود. کنگره "جبهه"، که قرار بود روز ۲۵ و ۲۶ اکتبر ۱۹۷۹ (۱۳۵۸) برگزار شود به ۹ تا ۱۱ آوریل ۱۹۸۰ (۱۳۵۹) موکول شد و کنگره سندیکایی نیز عقب افتاد. رهبران "جبهه" تاکید کردند که به هیچ وجه از برنامه "جبهه" دست نخواهند کشید. آنها تاکید کردند که برای آن‌که این دگرگونی‌ها و تصمیمات غیر قابل بازگشت گردند، باید هر چه زودتر وظایفی که در بیانیه "جبهه" به نام "پیش به سوی سوسیالیسم" اعلام شده بود، با پیگیری دنبال شود. در برنامه از جمله آمده است که از این پس باید:

- ۱) جمهوری جزایر سی‌شل، به مثابه دولتی که از لحاظ سیاسی و اقتصادی مستقل است، تحکیم شود.
- ۲) سیاست خارجی غیر متعدهی دنبال شود.
- ۳) نظام اجتماعی پیشروئی که متضمن آفرینش سطح بالاتر زندگی برای خلق باشد، پیاده شود، که بر (۴) قوانین دادگستری، احترام به مساوات انسان‌ها پایه‌گذاری شده، تحکیم شود.
- ۵) بهترین بهره‌برداری از منابع طبیعی و خاک کشور ضمانت شود.

علاوه بر این اصول، برنامه فوق وظایف مشخص دیگری را نیز که "بدون اجرای آن‌ها، هر بحثی در باره بازسازی اجتماعی - اقتصادی پر حرفی پوچی بیش نخواهد بود"، مشخص کرده است.

در رشته کشاورزی تا مین ۷۵ درصد فرآورده‌ها، پیش‌بینی شده است. برای کاهش وابستگی به خارج در زمینه کشاورزی، "جبهه"

در نظر دارد قانونی بگذراند که بنا بر آن، زمین‌های کشت نشده را خریداری کند و به کسانی که مالکند

آنرا کشت کنند، واگذار نماید. ایجاد مزارع اشتراکی دولتی و اجرای عطیات آبیاری نیز در این برنامه پیش‌بینی شده است.

در رشته صنعت، تلاش‌ها در جهت توسعه کار آماده‌کردن نارگیل

پیش می‌رود، زیرا این بزرگ‌ترین منبع درآمد دولت است. این بخش پس از مکانیزه شدن، باید با

تماما در اختیار دولت قرار گیرد و با تحت کنترل آن باشد. انحصار خرید نارگیل نیز از دست بهره‌

برداران خصوصی خارج خواهد شد و در دست دولت خواهد بود. در

رشته‌های دیگری نیز، که بخش مهم دیگری از اقتصاد جزایر سی‌شل را تشکیل می‌دهد، "جبهه" توسعه آنرا در جهت منافع خلق پیش‌بینی کرده

است. باید توجه داشت که با وجود آب‌های پر ماهی در این جزایر، کشتی‌های خارجی به صید ماهی در آب‌های ساحلی جزایر می‌پردازند، به طوری که دولت مجبور است ماهی وارد کند. توریسم، یعنی منبع

دیگر درآمد، با برداشت به کلی متفاوتی با برداشت رژیم قبلی، تنها سهمی در درآمد کشور خواهد داشت. (نه مانند رژیم قبلی، که منبع اصلی درآمد می‌شود).

بیانیه "جبهه" درباره بهداشت همگانی، بیمه اجتماعی و بیکاری نیز پیشنهادهایی در جهت بهبود زندگی مردم ارائه می‌دهد.

۲ سال مدت کوتاهی است

دو سال برای به اجرا گذاشتن تمام وظایف محوله، حتی در کشور کوچکی مانند جزایر سی‌شل، نیز زمانی فوق‌العاده کوتاه است. گرچه طی این ۲ سال دگرگونی‌هایی به عمل آمده که بطور کلی مثبت بوده، ولی تغییر طرز فکر قشرهایی از جامعه، که تا دیروز تنها در فکر ثروتمند شدن بودند، کاری است

پس دشوار. هنوز کسانی هستند که آرزو مند احیای سیستم غیر عادلانه پیشین هستند، ولی خلق سی‌شل به رهبری "جبهه" با استواری

در راه استقلال، آزادی و پیشرفت در راه رشد غیر سرمایه‌داری به پیش می‌رود.

"جبهه" از نظر تشکیلاتی تقویت می‌شود. کمیته مرکزی آن اهمیت زیادی به فعالیتهای محلی می‌دهد. در حال حاضر ۷۰۰۰ عضو "جبهه" در ۲۳ تشکیلات

مختلف مانند بخش، ناحیه و منطقه فعالیت می‌کنند. نخستین کنگره "جبهه" روزهای نهم و یازدهم

آوریل ۱۹۸۰ (۱۳۵۹) تشکیل شد. به این مناسبت، ارگان مرکزی "جبهه" به نام "مردم"، که

انتشاری یکسال پیش از این تاریخ قطع شده بود، دوباره انتشار یافت. کنگره وفاداری خود را به

برنامه و سمت‌گیری سوسیالیستی "جبهه" اعلام کرد و دولت را به اجرای بدون وقفه برنامه ارائه

شده موظف نمود. برخی تصمیمات فعالیت‌های دولتی، برای بهبود سازمان‌های جوانان و نوجوانان، برای

بهبود تبلیغات سیاسی و همچنین برای پیشرفت اقتصاد و فرهنگ گرفته شد. کمیته‌ی نیز برای

بوجود آوردن سندیکایی جدید تشکیل شد. کنگره همچنین خطوط اصلی سیاست خارجی "جبهه" را

تایید کرد. پس از اتمام کنگره، وزیر امور خارجه اعلام کرد که: "تلاش‌های پی‌گیری جهت

نزدیکی و همکاری با کشورهای سوسیالیستی، که برای خلق سی‌شل متحدین واقعی و مطمئن هستند، انجام می‌گیرد.

وی همچنین متذکر شد که کشورش از ویتنام، قهرمان و کامیوجیا، که برای پیروزی صلح و دموکراسی در آسیای جنوب شرقی مبارزه می‌کنند، پشتیبانی می‌کند.

به این ترتیب، خلق سی‌شل، که زنجیرهای استعمار را پاره کرده است، می‌رود تا با قاطعیتی که در مبارزه با امپریالیسم در پیش گرفته است، آزادی و سوسیالیسم را برای همیشه در مین خود مستقر کند.

سرود ملی "سی‌شل" چنین می‌گوید: "مرگ به از زندگی در خواری است. ما هرگز از مبارزه دست نخواهیم کشید. تساوای برای همه، آزادی برای همیشه."

حزب توده ایران - سازمان شهرستان سندج،

ضمن تجلیل از دوتن اعضای شهید

هیئت ۷ نفری، عمل جنایتکارانه

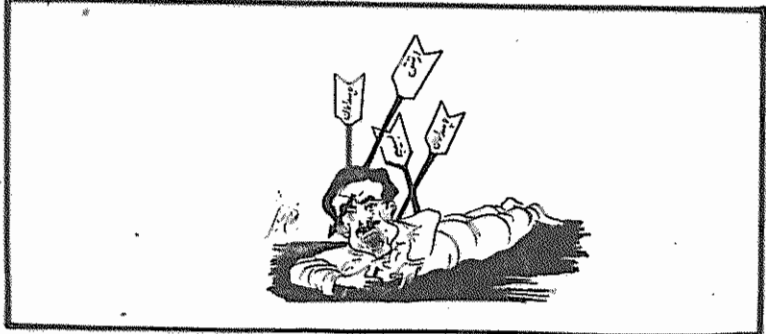
گروهکهای ضد انقلابی را محکوم کرد

زمینه‌های مهم فعالیت ضد انقلاب از بین خواهد رفت، لذا ضد انقلابیون دست به توطئه جنایتکارانه جدیدی زدند و دو تن از اعضای هیئت هفت نفری را در راه دیوان در دستگیر و به شهادت رساندند.

حزب توده ایران - سازمان شهرستان سندج، ضمن محکوم کردن این جنایت ضد انقلابی و ضد انسانی، شهادت این دوتن مبارز را به تمام مردم مبارز ایران و مردم کردستان و به خصوص اعضای هیئت واگذاری زمین در کردستان تسلیت می‌گوید. و از تمام مردم منطقه و سایر نیروهای انقلابی می‌خواهد که با تمام قوا برای آزادی بقیه اعضای هیئت بکوشند.

حزب توده ایران - سازمان شهرستان سندج به پیروی از مشی اصولی خود همواره در راه اجرای اصلاحات ارضی عادلانه کوشیده، و از بدو تشکیل این هیئت، از آنان پشتیبانی قاطع نموده و همواره خواستار تشکیل این هیئت در کردستان بوده است، لذا در شرایط کنونی از مقامات جمهوری اسلامی ایران می‌خواهد که ضمن پیگیری در اجرای مفاد طرح واگذاری زمین و ادامه فعالیت هیئت نفری در کردستان، زمینه هرگونه فعالیت ضد انقلابی را از ریشه بخشانند.

مرگ بر امپریالیسم آمریکا، دشمن اصلی خلق‌های ایران و جهان! مرگ و نفرت بر مزدوران وابسته به بعث عراق! زنده باد جبهه متحد خلق!

ضد انقلاب هنوز در مدارس فعال است

ضدانقلاب، هنوز امید ایجاد آشوب در مدارس را از دست نداده است. با آنکه توطئه به تعطیل کشاندن مدارس، هربار با شکست مواجه شده، ولی ادامه ناآرامی در برخی از مدارس کشور، نشان میدهد که توطئهگران از اجرای نقشه‌های پلید خویش، کاملاً دست‌نسته‌اند. دعوت گروهکهای آمریکائی «رنجبر» و «بیکار» و «رزمندگان» و «راه کارگر» از «دانش‌آموزان انقلابی» برای شرکت در تظاهرات روز ۲۳ دی، بمنظور ایجاد آشوب و رو درروئی، هم در سطح جامعه و هم در مراکز آموزشی، برهان دیگری است که امپریالیسم آمریکا و کارگزاران ضدانقلابی آن، محیط مدارس را کانون مناسبی برای رسیسه‌های خود علیه انقلاب و جمهوری اسلامی ایران، تشخیص داده‌اند.

توطئه‌های آمریکا علیه انقلاب ایران، که یکی از زمینه‌سازیهایی آن باید در مدارس صورت گیرد، مانع از آن شده که جو آرامش در مدارس سراسر کشور غالب گردد. دانش‌آموزان انقلابی دبیرستان دخترانه پاسداران (خوارزمی سابق) در نامه شکرآویز خود به روزنامه جمهوری اسلامی (۲۱ دی ۵۹) از فعالیت ضدانقلاب در مدرسه پرده برداشته‌اند که «قوانین و مقررات مدرسه را زیر پا نهاده» و «محیط مدرسه را به میدانی برای فعالیت علیه جمهوری اسلامی ایران تبدیل کرده‌است».

دانش‌آموزان بدردستی نوشته‌اند: «این نمونه‌ها بخشی از یک توطئه عظیم است که علیه نظام جمهوری اسلامی طرح‌ریزی شده است و امروز این توطئه گسریانگیر مدارس شده است.»

نمونه دیگر، تظاهرات مدارم اعضاء یک گروه سیاسی در برابر این یا آن مدرسه‌است، تا مانع از درس‌خواندن دانش‌آموزان شوند و آنانرا به پیوستن بخود تشویق کنند. نزد همین گروه از تظاهرکنندگان است که مادر یکی از دانش‌آموزان، کیف حامل چاقو و پنجه‌یکس یافته است!

در ایجاد ناآرامی‌ها، افراد طاغوتی، ساواکی، مبلغان و مروجان کیش «آریامبری» در نظام پیشین، که بحق در دوران انقلاب بسیاری از آنها از محیط‌های آموزشی پاکسازی شده و یا متاسفانه برخی از آنها هنوز پست‌های خود را حفظ کرده‌اند، نقش اساسی ایفا میکنند. آنها هستند که برخی از دانش‌آموزان ناآگاه را به گروه‌گرایی تشویق میکنند و رو در روی سایر دانش‌آموزان و اولیاء مدارس قرار می‌دهند؛ آنها هستند که از کمبودها و نقائص که بخش اعظم آن هزارد و همراه هر انقلابی است، پرچم درست میکنند و به ضدیت با نظام جمهوری اسلامی برمیخیزند؛ آنها هستند که میان نهادهای انقلابی در مدارس ایجاد اختلاف میکنند و آنها را در برابر هم قرار میدهند، تا پیشرفت کارها را ترمز کنند، و از ایشمه ناسامانی که خود ایجاد کرده‌اند، به زیان جمهوری اسلامی بهره‌برداری کنند.

یکی از عوامل مهم اعاده آرامش به مدارس، پاکسازی براساس معیارها و ضوابط انقلابی است. باید با بازبینی فوری و دقیق، پیشینه کلیه عناصر ساواکی، مشکوکومظنون، که با ریاکاری و تظاهر به دینداری، توانسته‌اند بر سر پست‌های خود بمانند، محیط آموزشی را از لوث وجود این افراد، تطهیر کرد، تا دستهای ضدانقلاب نتواند در میان کودکان و

نوجوانان معصوم ما فتنه انگیزد. آن گروه از معلمان، دبیران و کارکنان مومن به انقلاب، که فدای غرض‌ورزیها و پیش‌داوری‌ها شده و، به گفته آقای دکتر باهنر وزیر آموزش و پرورش، بی‌جهت پاکسازی شده‌اند، باید به خدمت بازگردند، تا ایمان‌شان به انقلاب، چراغ راه کودکان و نوجوانان ما قرار گیرد و این ارواح پاک را از لغزش بازدارد و ثمره کارشان در تحکیم و تثبیت انقلاب موثر افتد.

در عین حال باید کوشید که آن قسمت از نقائص و کمبودها، که در شرایط مشخص کنونی، علیرغم دشواریهای ناشی از جنگ و محاصره اقتصادی کشور، اجتناب‌پذیر است، به سرعت رفع شود و بهانه‌بدست ضدانقلاب ندهد. میتوان تمام عناصر انقلابی صالح را، چه در میان پاکسازی‌شدگان، چه در بین آوارگان جنگ و چه در صف دانشجویان و استادان و کارکنان موسسات آموزش عالی، به خدمت گرفت و با استفاده از نیروی کار و خلاقیت آنان در تهیه کتابهای درسی، در کسری آموزش، در برنامه‌ریزی‌ها و غیره، بخشی از کمبودها را جبران کرد.

باید تدبیر و درایت انقلابی کارکنان مدارس، موجب ایجاد هماهنگی میان نهادها در محیط آموزشی شود و بجای آنکه انجمن‌های دانش‌آموزی، امور تربیتی و انجمن خانه و مدرسه در برابر هم قرار گیرند، دست‌در دست هم برای رفع نارسائیهایی و تسریع در پیش‌بردارمور تلاش ورزند.

تنها از این راه است که میتوان فعالیت ضدانقلاب را در مدارس عقیم گذارد و توطئه‌های امپریالیسم آمریکا را درهم شکست.

دریافته است که با به آشوب کشاندن مدارس و تعطیل آنها، میتواند جو اغتشاش را به سراسر جامعه تسری دهد. هم‌اکنون ۹ میلیون دانش‌آموز دختر و پسر در دبستانها و دبیرستانهای کشور، به تحصیل اشتغال دارند. ایجاد فضای هرج و مرج و درگیری در مدارس، میتواند جو نارضایتی را به خانواده‌های سراسر کشور و از آنجا به سراسر عرصه‌های کار و فعالیت اجتماعی، که پدران و مادران و خویشاوندان در آن شاغلند، سرایت دهد. بدینجهت است که می‌بینیم امپریالیسم آمریکا، مدارس را یکی از مهمترین مراکز فعالیت ضدانقلابی خود قرار داده است.

خوشبختانه پیام‌های صائب امام خمینی در لحظات خظیر و حساس، و هشیاری اکثریت مطلق پدران و مادران و دانش‌آموزان و اولیاء مدارس، تاکنون توانسته است، این نقشه امپریالیسم آمریکا را عقیم گذارد. اما ادامه

پیشرفت‌های خلق کامپوجیا در زمینه بهداشتی

وزیر بهداشتی کامپوجیا گفت: خلق کامپوجیا دو سال پس از سرنگونی دارودسته خون‌آشام پلپت - ینگ‌ساری در زمینه بهداشتی پیروزیهای چشمگیری بدست آورده است. وی گفت: در رژیم جنایتکار پلپت-ینگ‌ساری علاوه بر اینکه سه میلیون تن قتل‌عام شدند، میلیونها تن بر اثر شکنجه و فشار طاقت‌فرسا در وضعیت جسمانی اسفباری بسر می‌بردند و بیمارستانها و کلینیکها نابود شده بود. وزیر بهداشتی کامپوجیا اضافه کرد: بعد از پیروزی انقلاب در ژانویه ۱۹۷۹، همه چیز از ابتدا شروع شد. در سال اول سه بیمارستان در پنومپن و ۱۸ بیمارستان در استانهای دیگر ایجاد شد. این پیروزی در اثر کمکهای بی‌شائبه پزشکان و کارشناسان ویتنامی و دیگر کشورهای سوسیالیستی امکان‌پذیر شد. در سال ۱۹۸۰ نیز ۸ بیمارستان جدید در پنومپن و صد بیمارستان و کلینیک در ایالات دیگر ایجاد شد.

وزیر بهداشتی کامپوجیا گفت: تمام کشورهای سوسیالیستی بویژه ویتنام و اتحاد شوروی، کمکهای بهداشتی بسیار پرارزشی در اختیار خلق کامپوجیا قرار داده‌اند.

کنگره ملی آفریقا، از پیشنهاد صلح لئونید پرژنف حمایت کرد

کنگره ملی آفریقا (سازمان مبارز آفریقای جنوبی) از پیشنهاد لئونید پرژنف، دبیر کل کمیته مرکزی حزب کمونیست و صدر هیئت رئیسه شورای عالی اتحاد شوروی، برای صلح و امنیت در خلیج فارس حمایت کرد. دبیر کل کنگره ملی آفریقا اعلام کرد: «امپریالیسم آمریکا بسا هیاهو و ججال درباره خطر موهوم شوروی، تلاش دارد افزایش حضور نظامی خود را در منطقه، توجیه کند، وی اضافه کرد: «اما هدف واقعی امپریالیسم آمریکا، از حضور در منطقه، سرکوب جنبش رهاپیشی در آفریقا و نیز در خلیج فارس است.»

امریکایونان را به انبار اتمی ناتو تبدیل کرده است

آندره آس‌پاندرئو، رهبر حزب سوسیالیست یان‌هلنیک یونان اعلام کرد: هیئت حاکمه کشور، مسئله استقرار سلاحهای هسته‌ای آمریکا در یونان را از مردم پنهان می‌کند. پاندرئو گفت: سلاحهای هسته‌ای امریکاهمچنین در چند کشور دیگر ناتو از جمله بدر پرتغال، آلمانغربی وایتالیا انبار شده است. انبار شدن این سلاحها در یونان امنیت مردم این کشور را جدا در معرض خطر قرار داده است. وی یادآور شد امریکا نه تنها می‌خواهد حضور نظامی خود را در یونان دائمی کند بلکه در عین حال قصد دارد از سلاحهای انباشته شده در یونان در ماجراجوییهای فراتر از چارچوب پیمان نظامی ناتو استفاده کند. پاندرئو اضافه کرد: امریکا موشکهای ویژه حمل سلاحهای اتمی نیز در یونان مستقر کرده است. وی گفت تمام این مسائل باید نزد مردم افشاء شود.

چین در پاکستان پایگاه دریایی ایجاد می‌کند

خبرگزاری پرس‌تراست آو-آیدیا، اعلام کرد که در ماههای اخیر ملاقاتهای هیئت‌های نظامی چینی و پاکستانی از کشورهای یکدیگر افزایش یافته است. این امر نشان‌دهنده گسترش همکاریهای خبرگزاری پرس‌تراست آو-آیدیا، اعلام کرد که در ماههای اخیر ملاقاتهای هیئت‌های نظامی چینی و پاکستانی از کشورهای یکدیگر افزایش یافته است. این امر نشان‌دهنده گسترش همکاریهای

با پایان یافتن ششمین برنامه پنجساله: خلق مغولستان گام مهمی در راه گسترش پایه مادی و فنی سوسیالیسم برداشت

پایان یافتن موفقیت‌آمیز ششمین برنامه پنجساله عمرانی جمهوری توده‌ای مغولستان، گام مهمی در راه گسترش پایه مادی و فنی سوسیالیسم و ارتقاء سطح فرهنگ مردم این کشور به شمار میرود. در جریان این برنامه، درآمد ملی کشور ۳۰٫۹ درصد و محصول ناخالص اجتماعی، ۳۴٫۷ درصد افزایش یافت. ۲۰ درصد افزایش خالص درآمد ملی، ناشی از افزایش بهره‌وری کار بوده است. حجم سرمایه‌گذاری در اقتصاد ملی به ۱۵ میلیارد توگر مکس (واحد پول مغولستان) و یا ۴۵۰۰ میلیون دلار رسید.

نقش صنعت سوسیالیستی در اقتصاد، همواره در حال افزایش است. تولید صنعتی در این مدت، ۱٫۵ برابر نسبت به دوره پنجساله پیشین افزایش یافته است. صنایع سوخت، برق، معدن، صنایع سبک و ساختمانی سرعت توسعه یافته است. تولید سوسیالیستی اکنون ۷۶ درصد کل تولیدات در صنعت و کشاورزی را شامل می‌شود. دهها بنگاه صنعتی، که برای اقتصاد ملی اهمیت اساسی دارد، با کمک اقتصادی و فنی اتحاد شوروی و دیگر کشورهای سوسیالیستی ساخته شد و علیرغم شرایط ناساعد جوی، تولیدات کشاورزی، به طور متوسط، سالیانه ۶٫۳ درصد افزایش یافت. شمار زیادی تراکتور و دیگر ماشین‌آلات کشاورزی نیز در اختیار کشاورزان قرار گرفت. اکنون در جمهوری توده‌ای مغولستان، در پایان ششمین برنامه پنجساله، درآمد واقعی کارگران و کارمندان ۵ درصد، افزایش یافته است.

با حمایت آمریکا و چین تایلند مداخله مسلحانه خود علیه کامپوجیا را افزایش می‌دهد

محافل حاکمه تایلند، در روزهای اخیر تحریکات خود را علیه انقلاب کامپوجیا، افزایش داده‌اند. به گزارش خبرگزاری کامپوجیا، در یک هفته اخیر نیروهای تایلندی به بیش از صد تحریک مسلحانه در مرز کامپوجیا دست زده‌اند. ناظران سیاسی در منطقه عقیده دارند، افزایش تحریکات رژیم دست‌نشانده تایلند علیه کامپوجیا با دوستی و «آشنی» روزافزون امپریالیسم آمریکا و برتری طلبان پکن ارتباط کاملی دارد. در واقع سال پیش، مقامهای آمریکایی در مذاکرات خود با رهبران پکن در مورد تشدید فعالیت خرابکارانه علیه انقلاب کامپوجیا، به توافق کامل رسیدند.

نامه مردم
ارگان مرکزی حزب توده ایران

دارنده امتیاز
و مدیر مسئول:
منوچهر بهزادی
خیابان ۱۶ آذر شماره ۶۸
(دفتر نامه مردم)
هنوز در اختیار
نامه مردم نیست

**NAMEH
MARDOM**

No. 423
19 January 1981

Price:
West-Germany 0.80 DM
France 2 Fr.
Austria 8 Sch.
England 20 P.
Belgium 10 Fr.
Italy 350 L.
U.S.A. 40 Cts
Sweden 1.50 Skr.

خوانندگان گرامی نامه مردم و همه مقامات دولتی و غیر دولتی میتوانند به آدرسی زیر با نامه مردم مکاتبه کنند:

صندوق پستی
۴۱/۳۵۰۱، منطقه
۱۴ پستی تهران

برقرار باد اتحاد همه نیروهای ضد امپریالیستی و دمکراتیک ایران در جبهه متحد خلق